

TABIA KINYUME SHUPAVU

1 SAMWELI 18:5-16

Andiko Muhimu:—“ Mungu kwetu sisi ni kimbilio na nguvu, msaada utakaonekana tele wakati wa mateso.” — *Zab. 46:1*.

SAULI na Daudi wote walikuwa watu wenye tabia shupavu, lakini wa kwanza walipuuza neno na shauri la kiungu na kuchukua usimamizi wa mambo yake mwenyewe, huku wa pili akimkubali Bwana na maongozi yake na kwa imani akatafuta kumfuata. Matokeo yalidhihirika katika matukio yote mawili: Sauli alifikia mwisho wenye aibu. Daudi alifanikiwa na akadhihirisha hekima na nguvu zaidi ya wakati zake. Hatupaswi kusahau katika uhusiano huu kwamba busara na utiifu wa Daudi kwa Bwana ulimweka mbali na kiti cha enzi cha Israeli kwa miaka mingi-miaka ya shida, unyonge na kutanga-tanga, ambapo kufuata kwa mbinu za kilimwengu kungeweza kusababisha ufanisi mkubwa zaidi katika mtazamo wa nje. Hata hivyo, tunapaswa kukumbuka pia kwamba taifa la Israeli lilikuwa limepitishwa na Bwana kama watu wake wa pekee waliochaguliwa, ambao angeshughulika nao, ambao angesimamia mwendo wao, na kuhusiana na watawala ambao angewaamulia. Wala hatupaswi kusahau tofauti kubwa kati ya zama za Kiyahudi, pamoja na mipango na kanuni za kiungu zinazofanana, na enzi hii ya Kikristo au Injili, pamoja na kanuni zake tofauti na sheria yake ya upendo, uvumilivu wa subira na vita vya kiroho badala ya vita vya kimwili. Wale wanaofikiria mwendo wa Daudi na waaminifu wengine wa enzi ya Kiyahudi kuwa vielelezo vya Kanisa, mwili wa Kristo (kwamba tunaweza kujiunga na jeshi), wanaonyesha kwamba wana uelewa usio kamili wa Neno la Mungu juu ya jambo hili. . Kwa akili zao vita na ushindi na mauaji ya Daudi ni mifano inayoonyesha vita vya kiroho na ushindi kwa upande wa yule aliyefananishwa na Daudi, Mpendwa,—kichwa na mwili—Kristo.

Ingawa Sauli alikuwa tayari amejulishwa na Bwana kupitia nabii Samweli kwamba ufalme unapaswa kuondolewa kutoka kwa familia yake na kupewa jirani aliyestahili zaidi amana kuliko yeye, mwaminifu zaidi kwa Bwana, hata hivyo alikuwa amepewa kuelewa kwamba ufalme unaweza kudumu mikononi mwake kwa muda mrefu. Kwa hiyo, tunaweza kudhani kwamba Sauli alikuwa anatazamia mtu apate cheo ambaye hatimaye angekuwa mrithi wake—ingawa hatuna sababu ya kufikiri kwamba alielewa kwamba tayari Daudi alikuwa ametiwa mafuta kwenye cheo hicho, kwa kuwa upako wa Daudi ulikuwa ni wa siri.

Sauli, ingawa alithamini uhodari wa Daudi, hata hivyo, alimwonea wivu kwa sababu ya umashuhuri ambao mwenendo wake mzuri ulimletea machoni pa watu. Wivu huu ulizidishwa aliposikia sifa za Daudi zikiimbwa kwa hali ya juu kuliko zile za kwake zilivyosifiwa. Wivu siku zote ni sifa mbaya—siyo sehemu ya Roho wa Bwana, Roho Mtakatifu, bali ni kiungo chenye nguvu katika roho ya uovu. Chuki, husuda, uovu, ugomvi, matendo ya mwili na shetani, yote yanahusiana kwa karibu na wivu, na mara nyingi hutokana nayo. Sauli alipaswa kuyapinga mapendekezo ya kijicho yaliyomjia akilini mwake: alipaswa kuruhusu akili yake kuinuka juu ya watu wote na kushangilia kwa dhati kabisa, kwa moyo wote, katika sifa za jemadari wake mchanga. Bila shaka ilikuwa kwa sehemu ukumbusho wake wa tangazo la Bwana kwamba angeondolewa ufalme ambao ulimfanya amtazame Daudi kwa macho ya wivu tangu hapo na kuendelea.

Wivu ni miongoni mwa maadui wakubwa wanaomkabili kila Mkristo. Inapaswa kuuawa kwa kuonekana kama adui wa Mungu na mwanadamu na wa kila kanuni nzuri; na kwa kadiri kuwapo kwake kumeuchafua moyo hata kwa kitambo kidogo, utakaso wa roho ya utakatifu na upendo unapaswa kuombwa. Wivu sio tu jini katili lenyewe, lakini meno yake yenye sumu karibu yatasababisha maumivu na shida kwa wengine, na vile vile kuleta ole wa jumla na, hatimaye, uharibifu juu ya wale wanaoihifadhi. Wivu ni dhambi katika mawazo, uovu katika mawazo, na inafaa sana kuongoza upesi kwenye dhambi na uovu katika matendo, matokeo yanayoweza kuwa ni unajisi wa wanadamu. Akili, ikiwa ina sumu ya wivu, inaweza kwa shida kubwa kusafishwa kutoka kwayo kabisa, kwa haraka sana huleta kila kitu ndani ya mazingira yake kwa rangi na tabia yake. Dhambi hii ikiisha, ikiruhusiwa kukua, isipofukuzwa, isiposhindwa, huleta mauti. Wafuasi wote wa Bwana wanapaswa kuwa macho dhidi ya dhambi hii, na hakuna anayehitaji zaidi ya wale ambao Mungu amewaheshimu sana kama wasemaji wake au watumishi kwa nafasi yoyote. Kama Daudi na Sauli hawangekuwa katika vyeo hivyo vya juu, wivu na ushindani na uadui haingewezekana.— *Wimbo Ulio Bora. 8:6*

Chini ya mazingira haya hatushangai kusoma (mstari 10) kwamba Sauli mwenye wivu alisumbuliwa na roho mbaya—tabia mbaya. Labda lugha inapaswa kueleweka kuwa ina maana kwamba roho mbaya - kwa maana ya roho iliyoanguka, pepo - ilimsumbua. Kwa hakika tunajua kwamba kama vile upendo, subira, furaha na amani ni vipengele vya Roho Mtakatifu—tabia ya Mungu—vivyo hivyo roho ya chuki na wivu ni roho mbaya au mwelekeo “kutoka kwa Mungu,”—yaani, mbali na Mungu, kuelekea kinyume cha Mungu. Tunaweza kutambua ukweli, pia, kwamba roho mbaya kama hii iliyomchukua Sauli haikuwa tu roho iliyo mbali na Mungu, au kitu chochote ambacho angeweza kuidhinisha, lakini tunaweza hata kudhani kwamba, kwa kuwa Sauli alikuwa mwakilishi wa Mungu aliyetiwa mafuta katika kiti cha enzi cha Israeli, pepo mchafu hangeweza kumtawala bila angalau ruhusa ya Mungu. Kama vile watu watakatifu wa zamani walivyosukumwa na Roho Mtakatifu kunena na kuandika mambo ya kutokeza kimungu, ndivyo wanadamu wamesukumwa na nyakati fulani leo na roho waovu kusema na kuandika mambo mapotovu. Hili ndilo wazo lililomo katika neno “kutabiriwa” katika mstari huu. Sauli

alizungumza mambo yasiyo ya hekima, yasiyofaa, alizungumza kwa upumbavu huku akiwa na mkuki wake mkononi. Roho ya uovu ilikuwa juu yake, na kumfanya apige sauti kwa mkuki wake kana kwamba angemfanyia jemadari kijana wake mwaminifu na mnyenyekevu ambaye, kama rafiki na mwandamani, alimpigia kinubi kwa nia ya kumtolea mchafuko wa roho (unyogovu). Neno “kutupwa” (mst. 11) ni lenye nguvu zaidi kuliko linavyohibitishwa na lile la awali, ambalo laonekana kumaanisha tu mwendo—ingawa hatimaye aliitupa silaha hiyo.— *1 Sam. 16:14, 19:9, 10.*

Daudi anaonekana kuwa jasiri, asiye na woga, na tena na tena alijidhihirisha kwa uwezo wa Sauli wakati Sauli alipokuwa chini ya ushawishi wa hali yake ya huzuni. Hakuna kutajwa kwa hofu ya Daudi, kwa kuwa ingawa alihisi kuwa inafaa na ni wajibu wa kutoroka kama alivyofanya, inaonekana kuwa alikuwa na kumbukumbu ya daima ya nguvu za Mungu kwa ajili ya uhifadhi wake, na ukweli kwamba Mungu alikuwa tayari amemia mafuta kuwa mfalme kwa wakati wake. Imani na uhodari huo waonyesha somo zuri kwa washiriki wote wa ule ufananisho wa Daudi. Hakuna kitakachotuumiza kwa njia yoyote. Mambo yanaweza kuingilia masilahi yetu ya kimwili au starehe au mwenendo wetu wa mambo; lakini tunapokumbuka kwamba sisi si katika mwili bali katika Roho, kwamba ni kama Viumbe Vipya ambapo Bwana ametuahidi Ufalme katika wakati wake ufaao, twaweza kutambua kwamba hakuna uvutano wa nje unaoweza kuingilia masilahi yetu halisi, mambo ya kiroho, wala kutuzuia tufikie utukufu wa Ufalme ambao Bwana ameahidi kwa waaminifu wake. Ni kupoteza tu imani yetu kwa Bwana na kutokuwa waaminifu kwake kunaweza kututenganisha na upendo wake na ahadi zake.

Wivu wa Sauli kwa Daudi uliungwa mkono na hofu yake kwake. Bila shaka alijiuliza mara kwa mara kwamba yule kijana asiye na woga aliyemshambulia simba angemnusuru—hata wakati yeye, Sauli, alipokuwa amedhihirisha waziwazi chuki na upinzani wake kwake. Alitambua kwamba Bwana alikuwa pamoja na Daudi na si pamoja naye mwenyewe. Uwepo wa Daudi ukawa wa kuchukiza katika jumba la kifalme, na, kwa kuwa hangeweza kupuuzwa, aliwekwa katika jeshi na utume mbalimbali aliopewa kuhusiana na masilahi ya ufalme, bila shaka Sauli alitumaini kwamba kwa kukosa busara Daudi angetoa kisingizio kwa ajili yake. kugeuka kwa hisia za watu wengi dhidi yake-pengine wakitumaini pia kwamba katika baadhi ya mashambulizi angejeruhiwa au kuuawa. Lakini Roho wa Bwana, kama Mtume anavyoeleza, ni “roho ya moyo wa kiasi,” na kwa kadiri Daudi alivyomwamini Bwana na kuongozwa na tumaini hilo aliwezesha kufanya sehemu yake kwa hekima, akipata kibali cha Mungu. watu na kuzidi kumcha Sauli.

Somo hili kwa kiasi fulani linaonyesha uhusiano kati ya watu wa Bwana waliowekwa wakfu na ulimwengu wa sasa. Walimwengu wako katika uwezo, katika ushawishi, na bado wanatambua ukweli kwamba upendeleo wa kiungu haupo tena kwao; kwamba badiliko la maongozi liko karibu kuamuliwa katika mpango wa kiungu; kwamba hatua ya Laodikia ya kanisa litakoma kuwa msemaji wa Bwana, na kutemwa nje; kwamba kundi dogo lililo waaminifu—ambao si wengi wao wenye hekima au wakubwa au wenye vyeo kulingana na mwendo wa ulimwengu huu—wataurithi Ufalme kwa nguvu nyingi na utukufu. Kwa hakika

hawatambui kwamba jamii ya wapakwa-mafuta iko katikati yao na kuchanganyika nao siku baada ya siku; walakini wanahisi wivu kwa wale walio na Roho wa Bwana zaidi kuliko wao wenyewe, na kuchukia kile kilicho safi na cha juu na bora kuliko wao wenyewe. Wakati fulani wivu wao ungekaribia kusababisha mauaji; lakini wanaogopa na kuichukia jamii ya Daudi kwa sababu ya uhusiano wao wa karibu zaidi na Bwana, na kwa sababu ya baraka yake iliyodhihirishwa katika mioyo na maisha yao. Bwana wetu alirejelea hali hiyo ya mambo katika mwisho wa zama za Kiyahudi, ambayo kwa hakika ilikuwa ni mfano wa mwisho wa zama hizi. Alisema hivi kuhusu watu wa kidini wa wakati huo: "Giza linaichukia nuru, wala haiji kwenye nuru, matendo yake yasije yakakemewa; bali yeye aitendaye kweli huja kwenye nuru, ili matendo yake yadhahirishwe kwamba yanatendwa. katika Mungu." Hivyo, kama vile utengano ulivyofanywa kati ya Sauli na Daudi, na kati ya wale waliopenda giza na wale walioipenda nuru wakati wa ujio wa kwanza wa Bwana, ndivyo utengano unaendelea kwa kasi leo kati ya wale wanaoipenda nuru, ile kweli na wanaoongozwa na Roho Mtakatifu, na wale walio na akili au mwelekeo tofauti.

Andiko letu Muhimu linapaswa kukumbukwa kama nguvu ya kufariji na kudumisha kwa waaminifu wa Bwana. Inapatana kikamilifu na maneno ya Mtume katika Agano Jipya, ambaye anatangaza kwamba "mambo yote yanafanya kazi pamoja kwa wema wa wale wanaompenda Mungu, ambao wameitwa kwa kusudi lake."